

สัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติ
ของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

THE ACHIEVEMENT OF POLICY IMPLEMENTATION OF PUBLIC
ADMINISTRATION PROGRAM STUDENTS DEVELOPMENT
IN THE UNIVERSITIES OF LOWER CENTRAL PROVINCES

อุบลรัตน์ นีรชกุล บุญทัน ดอกไธสง สอาด บรรเจิดฤทธิ์ และ เกษมชาติ นเรศเสนีย์
Ubonrat Neerachakul, Boonton Dodkthaisong, Sa-ard Banchirdrit and Kasemchart Naresenie

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธีประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากกลุ่มเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษาปริญญาโทและนักศึกษาปริญญาเอกทางรัฐประศาสนศาสตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างจำนวน 8 แห่ง สถาบันละ 50 คน รวม 400 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของคอกครันเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.886 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยการศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 24 คน ที่เลือกโดยวิธีเจาะจงจากมหาวิทยาลัย 8 แห่ง แห่งละ 3 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ประจำ นักศึกษาปริญญาโท และนักศึกษาปริญญาเอกรัฐประศาสนศาสตรวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีอุปมานวิเคราะห์และการตีความ พบว่า

1) สัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษารัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D.=1.207) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับสัมฤทธิ์ผลทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการมีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}=3.23$, S.D.= 1.206) รองลงมาคือ ด้านการมีคุณธรรมเพื่อส่วนรวมและสังคม ($\bar{X}=3.21$, S.D. = 1.212) และด้านผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ ($\bar{X}=2.92$, S.D.=1.201) ตามลำดับ โดยที่ด้านการมีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศที่อยู่ในระดับสูงสุด

นั้น เนื่องจากสถาบันได้เชิญอาจารย์พิเศษที่ทรงคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ต่อการพัฒนาประเทศ มาเป็นผู้บรรยายเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักศึกษาเป็นประจำ ส่วนด้านผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพที่อยู่ในระดับต่ำสุดนั้น เนื่องจาก สถาบันระดับอุดมศึกษานั้นมีการจัดหลักสูตรและตัวอาจารย์ ผู้สอนบางคนไม่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9

2) ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง มี 3 ด้าน ประกอบด้วย 15 ตัวแปร คือ การบริหารจัดการให้เป็นคนเก่ง การสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้สมรรถนะขององค์กรอาคารสถานที่การสนับสนุนทรัพยากร ภาพลักษณ์ วัตถุประสงค์ของนโยบาย การบริหารจัดการการสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันภาวะผู้นำของผู้บริหารทัศนคติผู้ที่เกี่ยวข้องบุคลากรการสร้างความสามารถทางปัญญาความปลอดภัยและกระบวนการให้บริการ โดยปัจจัยทั้ง 15 ด้าน สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติได้ร้อยละ 75.30 ($Adjusted R^2 = 0.753$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3) แนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การปฏิบัติที่สำคัญ 8 ประการ คือ (1) สถาบันควรปรับปรุงผู้สอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 (2) สถาบันควรพัฒนาคุณภาพทางวิชาการโดยเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการนำนักศึกษาศึกษาดูงานนอกสถานที่ และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์มาเป็นวิทยากร (3) สถาบันควรสร้างกรอบตัวชี้วัดให้ตรงกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ โดยจัดการศึกษาให้ตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (4) สถาบันควรเพิ่มการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเรียนรู้ สิ่งใหม่ของนักศึกษา (5) สถาบันควรตระหนักในการปฏิบัติตามระบบ ระเบียบงาน แผนงาน/โครงการ การเงิน การประกันคุณภาพการศึกษา การควบคุมภายใน ระบบการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา ระบบการพัฒนาบุคลากรภายใน (6) สถาบันควรมีการปรับหลักสูตรระดับรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ (7) สถาบันควรพัฒนาให้มีความสามารถตามมาตรฐานสากลด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ การใช้ภาษา และเทคโนโลยีสารสนเทศ และ (8) สถาบันควรประยุกต์ใช้ความรู้ทางรัฐศาสตร์มาเพิ่มทักษะในการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) study the achievement of policy implementation of Public Administration program students development in the universities of lower central provinces, 2) study the factors influencing the achievement of policy implementation of Public Administration program students development in the universities of lower central provinces, and 3) propose the guidelines for improving the factors influencing the achievement of policy implementation of Public Administration program students development in the universities of lower central provinces. The approach of this study was the mixed methods research composed of

quantitative and qualitative researches. The quantitative research was conducted by collecting the data from 400 respondents of graduate school's officers; instructors of the curriculum, Master's Degree students, and Doctorate students of Public Administration program in 8 universities of lower central provinces, 50 respondents of each university. The sample size was obtained by the calculation with Cochran's formula. The data were collected by using the 5-level rating scale questionnaire with the reliability of 0.886 and were analyzed by the statistics consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation and the hypotheses were tested by Stepwise Regression Analysis. The qualitative research was conducted by studying the relevant documents and related theories and in-depth interviewing 24 key informants who were selected from 8 universities, 3 persons of each university consisted of the curriculum executives/permanent instructors, Master's Degree students, and Doctorate students of Public Administration program. The data were analyzed by analytic induction and interpretation.

The results of the study revealed that:

1) The achievement of policy implementation of Public Administration program students development in the universities of lower central provinces in overall was at moderate level ($\bar{X}=3.12$, S.D.=1.207), while considered in each aspect found that the 3 aspects of the achievement were at moderate level as the aspect of determination in national development was at the highest ($\bar{X}=3.23$, S.D. = 1.206) followed by the aspect of virtues for the public and society ($\bar{X}=3.21$, S.D.= 1.212), and qualified graduates ($\bar{X}=2.92$, S.D.= 1.201), respectively. The determination in national development was at the highest level because the institutes had regularly invited the highly qualified visiting professors who had experiences in country developing to fulfill the students' knowledge. The qualified graduates aspect was at the lowest level because some instructors and curriculum of higher education institutes were not qualified in accordance with the criterion in the 9th National Education Development Plan.

2) The factors influencing the achievement of policies implementation of Public Administration program students development in the universities of lower central provinces consisted of 3 aspects comprising 15 variables as: administration for being excellent, learning behavior creation, organization performance, facilities, resource supporting, images, objectives of policy, administration, competitive strategies building, executive's leadership promotion, attitude of relevant stakeholders, personnel, intellectual ability enhancement, safety, and service procedures. These 15 variables could explain the achievement of policy implementation of Public Administration

program students development at 75.30 percent (Adjusted $R^2 = 0.753$) at the statistical significance level of 0.05.

3) The improvement for the factors influencing the achievement of policy implementation of Public Administration program students development in the universities consisted of 8-key practices as follows: (1) the instructors should be improved for being more qualified in accordance with the criterion in the 9th National Education Development Plan, (2) the institutes should improve academic quality by increasing budget for related activities in performing students' field trips and invite highly qualified guest speakers in Public Administration, (3) the institutes should create the framework of index according to the requirements of country development by performing the educational system base on the intention of National Education Act, (4) the institutes should promote more development of student's innovations, (5) the institutes should realize to follow systems; regulations, plans/projects, finance, education quality assurance, internal control, studying and teaching systems, student development, internal personnel development, (6) the institutes should adjust the curriculum in each subject in accordance with the requirements of Public Administration program students, (7) the institutes should develop proficiency in accordance with international standards of managing, teaching, researches, academic services, language usage and information technology and (8) the institutes should apply knowledge of Public Administration for increasing the development skills of Public Administration program students.

คำสำคัญ

สัมฤทธิ์ผลนโยบายการพัฒนา

ความสำคัญของปัญหา

นโยบายการศึกษาสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญที่จะทำให้การนำนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ ประสบความสำเร็จ การกำหนดนโยบายจะดีเลิศเพียงใดแต่ถ้าเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติแล้วเกิดความล้มเหลว นโยบายนั้นก็จะไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบาย แต่ถ้าได้ศึกษารูปแบบแนวทาง วิธีการ ระบบหรือขั้นตอน ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ก็จะนำองค์การหรือหน่วยงานประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาเพียงพอที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีจริยธรรม มีความรู้ และเข้าใจศิลปวัฒนธรรม ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติ

ราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 กำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้อง กับแผนการศึกษาแห่งชาติ รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมถึงการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตลอดจนวิทยาการสาขามาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลก็ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในระดับนี้ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559) จากการศึกษานโยบายทุกฉบับจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความพยายามในการพัฒนาการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาศักยภาพจากผลการแข่งขันทางการศึกษาของเยาวชนไทย พบว่าขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านวิชาการ ฝีมือแรงงาน เทคโนโลยีของไทยมีแนวโน้มที่ลดลงทุกปี จากการจัดอันดับของ International Institute for Management Development ในปี พ.ศ. 2551 พบว่า ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 37 จากทั้งหมด 55 ประเทศ โดยสิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนามอยู่ในลำดับที่ 5, 14 และ 15 ตามลำดับ (รายงานสภาวะการศึกษาไทย, 2550) จะเห็นได้ว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาความอ่อนด้อยทางด้านศักยภาพในการแข่งขันทางการศึกษาของเยาวชน แม้ว่ารัฐบาลไทยได้จัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาเพื่อมุ่งส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาไม่น้อยกว่าในระหว่างปี พ.ศ. 2545-2550 เฉลี่ยร้อยละ 4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนงบประมาณการศึกษาต่องบประมาณแผ่นดิน และผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ พบว่า งบประมาณด้านการศึกษา พ.ศ. 2551 มีสัดส่วนต่องบประมาณของประเทศและต่อ GDP ต่ำกว่างบการศึกษาในปี 2546-2547 เล็กน้อยซึ่งสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2550) จากความพยายามในการที่จะเพิ่มงบประมาณเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มากขึ้น แต่ก็พบว่าความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยไม่ได้มากขึ้นตามงบประมาณที่เพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่าวิกฤตการศึกษาของไทยเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการมองการศึกษาเป็นเพียงเครื่องมือที่ผลิตคนไปรับใช้การพัฒนาทางเศรษฐกิจส่วน การลดลงของจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาระดับพื้นฐาน ประสิทธิภาพและความเท่าเทียมกันในการได้รับ การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา คุณภาพของบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง การจัดการศึกษาของประเทศถือว่ามีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาเพราะเป็นแหล่งผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน การจัดการศึกษาระดับนี้ยังต้องพัฒนาวิชาการตลอดจนองค์ความรู้ต่างๆ ให้ก้าวหน้าและทันสมัยเพื่อเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าถึงระดับผู้นำหรือระดับปัญญาชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540)

ซึ่งคุณภาพของคนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ประเทศที่มีประชาชนมีความรู้ความสามารถสูงเท่านั้นจึงจะมีความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทางการศึกษาจึงต้องคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 9 (3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะการศึกษาในระดับปริญญาเอกจึงเป็นการจัดการศึกษาระดับสูงถือได้ว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลรูปแบบหนึ่งที่สำคัญดังที่ Phillips & Pugh (1994) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนปริญญาเอกเป็นการฝึกอย่างเข้มข้นเพื่อให้สามารถทำการวิจัยได้ และเป็นการ

เรียนหลักเกณฑ์และคุณลักษณะที่จำเป็นในการที่จะเป็นนักวิจัยมืออาชีพในสาขาที่จะศึกษา ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และเป็นผู้มีความรู้สูงสุดในสาขาวิชานั้นๆ และมีความสามารถที่จะขยายขอบเขตของเรื่องนั้นๆ เมื่อจำเป็น การเรียนปริญญาเอกจึงเป็นการฝึกอบรมที่เข้มข้นเพื่อเป็นฐานสำคัญสำหรับวิชาชีพเฉพาะสาขาใด สาขาหนึ่ง การเรียนปริญญาเอกจึงต่างกับการเรียนการสอนในระดับอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท ปรัชญาของการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอก นอกจากเพื่อมุ่งผลิตคนในการเป็นนักวิจัยแล้ว แนวทางเบื้องต้นนั้นการผลิตผู้จบปริญญาเอกก็เพื่อมุ่งสร้างบุคคลที่จะไปเป็นอาจารย์สอนในระดับมหาวิทยาลัย (จำเนียร จวงตระกูล, 2550)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2550 ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอกจำนวนมาก ปัญหาด้านคุณภาพจะไม่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยที่สามารถจัดหาทรัพยากรและบุคลากรไว้รองรับนักศึกษาได้อย่างเพียงพอ ขณะที่มหาวิทยาลัยบางแห่งที่ไม่มีความพร้อมแต่เปิดสอนระดับปริญญาเอกทำให้เกิดปัญหาตามมา อาจส่งผลให้ค่าปริญญาได้ไม่ถึงทั่วถึง ทรัพยากรห้องสมุดไม่เพียงพอสำหรับการค้นคว้าทางวิชาการ และทำดัชนีพันธะขาดคุณภาพไม่สามารถเป็นองค์ความรู้แก่ประเทศได้ เป็นต้น เมื่อนักศึกษาปริญญาเอกเหล่านั้นจบการศึกษาและไปประกอบอาชีพเป็นอาจารย์หรือนักวิชาการ ย่อมส่งผลต่อคุณภาพอุดมศึกษาของประเทศเป็นปฏิกริยาลูกโซ่ที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2552) การศึกษาระดับปริญญาเอกมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างนักวิจัยมืออาชีพและประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องผลิตบุคลากรในระดับปริญญาเอกให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มจำนวนนักวิจัยให้อยู่ในระดับที่พอเพียง ส่วน จำเนียร จวงตระกูล (2550) โดยมหาวิทยาลัยไทยที่เปิดสอนระดับปริญญาเอกควรมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาที่มีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรวมถึงการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2552) สรุปได้ว่าสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่มุ่งผลิตบัณฑิต เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารการปกครองทั้งศาสตร์และศิลป์ในภาครัฐและภาคเอกชน และที่สำคัญภายใต้สภาวะแวดล้อมของโลกดังกล่าวข้างต้น ที่สามารถนำพาองค์กร และท้องถิ่นให้ปรับตัวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโดยได้นำแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” มาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน ซึ่งปัจจัยความเปลี่ยนแปลงและพลวัตรของสถานการณ์ในประเทศและในเวที ASEAN มีผลกระทบต่อการศึกษาที่ทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรเมื่อให้นักศึกษาทำงานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นอกจากความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์และความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนจะเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารการทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงจริยธรรมที่จะช่วยให้บัณฑิตสามารถอยู่ในตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักศึกษาระดับดุสิตบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มีความสนใจที่จะศึกษาสัมฤทธิ์ผลหรือนโยบายการพัฒนาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง โดยเลือกศึกษาสถาบันการศึกษาที่มีการแข่งขันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ที่ส่งผลให้ผลิตผลผลิตจากสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพหลากหลายและไม่เท่าเทียมกัน ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่จะเกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญและทบทวนระบบการบริหารจัดการของตนเองอย่าง

จริงจัง และต้องสร้าง ความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่
1) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3)
มหาวิทยาลัยปทุมธานี 4) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย (จังหวัดปทุมธานี) 5) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 7) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 8)
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับมหาวิทยาลัยต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการ
พัฒนาการจัดการศึกษาและได้นโยบายการพัฒนานักศึกษาที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ
บริบทของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม
ประเทศต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. สัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ
ของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตร รัฐ
ประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างเป็นอย่างไร
3. แนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตร รัฐ
ประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐ
ประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนา
นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เลือกกลุ่มตัวอย่าง
แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เจาะจง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 8 แห่ง
1.1 การวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วยเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ประจำ
หลักสูตร นักศึกษาปริญญาโทและนักศึกษาปริญญาเอก จำนวน 8 แห่ง ได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่
ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.95 และระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 จากนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์กลุ่ม
ภาคกลางตอนล่างภาคปกติ และพิเศษ โดยกำหนดสถาบันละ 50 คน รวม 400 คน

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร หลักสูตร/อาจารย์ประจำ นักศึกษาปริญญาโทและนักศึกษาปริญญาเอก รัฐประศาสนศาสตร์ที่อยู่ในมหาวิทยาลัย จำนวน 8 แห่ง โดยกำหนดประชากรแห่งละ 3 คน รวม 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษาปัจจุบัน และที่มาของรายได้ 2) แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ เป็นแบบมาตราประเมินค่า จำนวน 5 ระดับ คือ ระดับการปฏิบัติมากที่สุด ระดับการปฏิบัติมาก ระดับการปฏิบัติปานกลาง ระดับการปฏิบัติน้อย และระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด และ 3) แบบสอบถาม (คำถามปลายเปิด) เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ด้านบริหารทางการศึกษา 2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร หลักสูตร/อาจารย์ประจำ นักศึกษาปริญญาโทและนักศึกษาปริญญาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสร้างแบบสอบถามสัมภาษณ์การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เสนอข้อมูลได้ดังนี้

1) สถานภาพส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการถดถอยแบบขั้นตอน

3) ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือโดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดบุคลิกภาพ ($IOC = \sum R / N$)

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1) สถานภาพส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2) ผู้วิจัยมีวิธีวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกตใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัยโดยตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์รวมทั้งจากเอกสารที่ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัย

1) สัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D.=1.207) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับสัมฤทธิ์ผลทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดย ด้านการมีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}=3.23$, S.D.=1.206) รองลงมาคือ ด้านการมีคุณธรรมเพื่อส่วนรวมและสังคม ($\bar{X}=3.21$, S.D.=1.212) และด้านผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ ($\bar{X}=2.92$, S.D.=1.201) ตามลำดับ โดยที่ด้านการมีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศที่อยู่ในระดับสูงสุดนั้น เนื่องจากสถาบันได้เชิญอาจารย์พิเศษที่ทรงคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ต่อการพัฒนาประเทศ มาเป็นผู้บรรยายเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักศึกษาเป็นประจำ ส่วนด้านผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพที่อยู่ในระดับต่ำสุดนั้น เนื่องจากสถาบันระดับอุดมศึกษานั้นมีการจัดหลักสูตรและตัวอาจารย์ ผู้สอนบางคนไม่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9

2) ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง มี 3 ด้าน ประกอบด้วย 15 ตัวแปร คือ การบริหารจัดการให้เป็นคนเก่ง การสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้สมรรถนะขององค์กรอาคารสถานที่การสนับสนุนทรัพยากร ภาพลักษณ์ วัตถุประสงค์ของนโยบาย การบริหารจัดการการสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันภาวะผู้นำของผู้บริหารทัศนคติผู้ที่เกี่ยวข้องบุคลากรการสร้างความสามารถทางปัญญาความปลอดภัยและกระบวนการให้บริการ โดยปัจจัยทั้ง 15 ด้าน สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติได้ร้อยละ 75.30 (Adjusted $R^2 = 0.753$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) แนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การปฏิบัติที่สำคัญ 8 ประการ คือ (1) สถาบันควรปรับปรุงผู้สอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 (2) สถาบันควรพัฒนาคุณภาพทางวิชาการโดยเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการนำนักศึกษาศึกษาทำงานนอกสถานที่ และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์มาเป็นวิทยากร (3) สถาบันควรสร้างกรอบตัวชี้วัดให้ตรงกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ โดยจัดการศึกษาให้ตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (4) สถาบันควรเพิ่มการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเรียนรู้ สิ่งใหม่ ของนักศึกษา (5) สถาบันควรตระหนักในการปฏิบัติตามระบบ ระเบียบงาน แผนงาน/โครงการ การประกันคุณภาพการศึกษา การควบคุมภายใน ระบบการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา ระบบการพัฒนาบุคลากรภายใน (6) สถาบันควรมีการปรับหลักสูตรระดับรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ (7) สถาบันควรพัฒนาให้มีความสามารถตามมาตรฐานสากลด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ การใช้ภาษา

และเทคโนโลยีสารสนเทศ และ (8) สถาบันควรประยุกต์ใช้ความรู้ทางรัฐศาสตร์มาเพิ่มทักษะในการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติ

อภิปรายผล

1. สัมฤทธิผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 3 ด้าน ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพการมีคุณธรรมเพื่อส่วนรวมและสังคม และการมีคุณค่ามุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ พบว่า สัมฤทธิผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.207 ในภาพรวมมีระดับปานกลาง ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง สามารถนำสัมฤทธิผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง ได้สอดคล้องกับผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพที่มีความสามารถแสดงความคิดเห็นของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ทั้งในแวดวงวิชาการสาขาเดียวกันและสาขาวิชาอื่น ตลอดจนชุมชนทั่วไปการนำนโยบายการพัฒนาทุนมนุษย์ไป และมีจริยธรรมรวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ถึงความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่น สังคม จริยธรรม และกฎหมาย ทั้งในฐานะนักวิจัยและนักวิชาการ ส่วนคุณธรรมเพื่อส่วนรวมและสังคมที่ผู้สำเร็จมีเคารพสิทธิผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขสอดคล้องกับที่ผู้สำเร็จกล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องดีงามและเรียกร้องเพื่อความเป็นธรรมของสังคม ในขณะที่เดียวกันมีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาประเทศ ทุกสถาบันได้กำหนดรูปแบบด้านความต้องการแรงงานในสถานประกอบการนำมาปรับการเรียนการสอนให้ตรงกับตลาดแรงงานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ และมุ่งกำกับมาตรฐานและประเมินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและความเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย สอดคล้องกับ อรรถสิทธิ์ ตันติวีระกุล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สัมฤทธิผลของนโยบายปฏิรูปการศึกษา มหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ระดับดุขฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จากผลการศึกษาพบว่า นโยบายการปฏิรูปการศึกษาเป็นผลจากการประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ให้มหาวิทยาลัยของรัฐต้องเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัย มีอิสระในการดำเนินงานและมีเสรีภาพทางวิชาการแต่อยู่ภายใต้การควบคุมติดตามของสภามหาวิทยาลัย ส่วนกระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแต่ละแห่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันจะแตกต่างกันบ้างตามภูมิหลังและวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัย ส่วนผลกระทบของการปฏิรูปการศึกษาเกิดจากเจตนาการบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลและผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเชิงรุกและไม่แทรกแซงการปฏิบัติงาน และมีการใช้ทรัพย์สินเพื่อก่อให้เกิดรายได้และการเสาะหากองทุนสนับสนุน มีเอกภาพขององค์กร เป็นเงื่อนไขสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดสัมฤทธิผล และสามารถใช้ประโยชน์จากผลงานวิชาการและได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

2. ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในภาพรวมในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 โดยปัจจัยที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติในการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์สูง คือ การ

สนับสนุนทรัพยากรส่วนปัจจัยที่ต้องมีการส่งเสริมเพิ่มขึ้น คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในวัตถุประสงค์ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.08 สาเหตุจากนโยบายในด้านหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ของสถาบันมีความชัดเจน ตรงกับความต้องการของของนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ และสามารถประเมินคุณภาพ หรือประเมินผลได้รวมถึงการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรและวิธีการสอนสอดคล้องกับเป้าหมายในรัฐประศาสนศาสตร์

2) การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในสมรรถนะทางการศึกษา พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.05 มาจากสาเหตุที่นักศึกษามีความสามารถทางรัฐประศาสนศาสตร์หลังจากสำเร็จแล้วได้นำมาปรับใช้ในการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพตามที่เรียนมา

3) การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในภาวะผู้นำของผู้บริหาร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 2.91 จากการศึกษาที่มีผู้นำที่มีการสร้างและสานวิสัยทัศน์ในการเรียนการสอนมุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์

4) การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในทัศนคติที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.38 จากการศึกษาที่มีทัศนคติด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และมีการจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอนในรัฐประศาสนศาสตร์ต่อสถาบันที่ศึกษาอยู่ในที่ศึกษาอยู่ในทางบวกมากกว่าทางลบ

5) การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในการสนับสนุนทรัพยากร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.36 เพราะว่านักศึกษาได้รับการสนับสนุนห้องเรียนห้องปฏิบัติการแปลงทดลองที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการเรียนการสอน รวมถึงได้รับการจัดสวัสดิการน้ำดื่มไว้บริการแก่นักศึกษาบุคลากรของคณะและบุคคลทั่วไป

3. ปัจจัยด้านการการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ในภาพรวมในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 โดยปัจจัยที่มีการพัฒนาทุนมนุษย์สูง คือ การสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ส่วนปัจจัยที่ต้องมีการส่งเสริมเพิ่มขึ้น คือ การบริหารจัดการให้เป็นคนเก่ง โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในการสร้างความสามารถทางปัญญา พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 จากการศึกษาที่มีความสามารถจากการเรียนรู้ทางปัญญาของรัฐประศาสนศาสตร์ได้เป็นอย่างดี รวมถึงที่นักศึกษาได้เพิ่มขีดความสามารถจากการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ในสถาบันการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

2) การพัฒนาทุนมนุษย์ไปปฏิบัติในการสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขัน พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 สาเหตุที่ว่านักศึกษาเห็นว่าสถาบันมีการวิเคราะห์นักศึกษาและพฤติกรรมของอาจารย์รวมถึงเจ้าหน้าที่หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์เพื่อหาจุดแข็ง และจุดอ่อน ใน

การพัฒนาสถาบัน และสถาบันได้สร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันทางการศึกษาของรัฐประศาสนศาสตร์เป็นอย่างดี

3) การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในการสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.73 เหตุผลที่ว่านักศึกษาเห็นว่าสถาบันคำนึงถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรม และตระหนักถึงลักษณะเฉพาะข้อดีข้อจำกัดของนักศึกษาที่มีความแตกต่างในการเรียนรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จเป็นอย่างดี

4) การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเรียนรู้สิ่งใหม่ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.36 เพราะว่าคุณศึกษารับการพัฒนาเรียนรู้สิ่งใหม่จากสถาบันอย่างต่อเนื่องทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้วยวิธีการที่จะเรียนรู้ไปพร้อมกันทั้งสถาบัน และนักศึกษาที่มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

5) การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในการบริหารจัดการให้เป็นคนเก่ง พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.20 จากเหตุผลที่นักศึกษาได้รับการจัดการบริหารวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมในสถาบันให้สอดคล้องในการเรียนรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ได้เป็นอย่างดี และสถาบันมีความรับผิดชอบต่อนักศึกษาด้านจริยธรรมการบริหารจัดการทางรัฐประศาสนศาสตร์

4. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ในภาพรวมในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 โดยปัจจัยที่มีการบริหารจัดการสูงสุด คือ ภาพลักษณ์และกระบวนการให้บริการส่วนปัจจัยที่ต้องมีการส่งเสริมการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น คือ บุคลากรและการบริหารจัดการ โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) การบริหารจัดการนักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในบุคลากรและการบริหารจัดการ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.98 จากเหตุผลที่นักศึกษาคิดว่าสถาบันมีการปรับการบริหารจัดการของสถาบันเองเพื่อสนองต่อความต้องการของนักศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เริ่มศึกษาเพิ่มสูงขึ้น และสถาบันมีการสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถดีที่สุดในการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

2) การบริหารจัดการนักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในอาคารสถานที่และความปลอดภัย พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.04 เพราะนักศึกษาได้รับบรรยากาศที่ดีของห้องเรียน อาทิ ความสะอาดความร่มรื่น ความสวยงาม ความปลอดภัย และความสะดวกเป็นอย่างสูงรวมถึงนักศึกษาได้รับ ความสะดวกสบายในการใช้อาคารสถานที่และความปลอดภัย

3) การบริหารจัดการนักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติในภาพลักษณ์และกระบวนการให้บริการ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 เพราะว่าคุณศึกษารับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วน และมีการประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่รู้จักทางรัฐประศาสนศาสตร์

ดังนั้นผลการวิจัยสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ในวิจัยเชิงคุณภาพมีความ

สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า การพัฒนาทุนมนุษย์ไปปฏิบัติของนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ในแต่ละระดับในสถาบันการศึกษาเพื่อสร้างนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์เหล่านั้นให้กลายเป็นทุนมนุษย์ที่สำคัญ สำหรับสถาบันการศึกษาสมัยใหม่ที่เน้นการจัดการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งสำคัญที่สถาบันการศึกษาจะต้องเร่งดำเนินการก็คือการสร้างทุนมนุษย์ให้เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการพัฒนาเป็นกลยุทธ์สำคัญในการบริหารจัดการสร้าง และจัดหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ความสามารถทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการบรรลุพันธกิจและเป้าหมายของสถาบันการศึกษาด้วยวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ของทุนมนุษย์ในแต่ละระดับในสถาบันการศึกษาให้มีความเหมาะสมโดยจำเป็นที่จะต้องระบุได้ว่า นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์คนไหนมีความรู้ อะไรที่จำเป็นต่อสถาบันการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นงานที่ทำหายและมีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ในเชิงกลยุทธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัณฑ์ธิดา นิลทองคำ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการศึกษาระดับดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาระดับดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีลักษณะการจัดการศึกษาในรูปแบบโครงการภาคพิเศษ มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาโดยตรงเป็นหน่วยงานอิสระที่ขึ้นตรงกับสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี มีคณะทำงานเป็นชุดคณะกรรมการบริหารโครงการและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ นักศึกษา หลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษา เป็นปัจจัยที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นปัจจัยที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสอดคล้องกับบรรณสิทธิ์ ต้นติวีร์ชกุล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สัมฤทธิผลของนโยบายปฏิรูปการศึกษามหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ระดับดุขฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จากผลการศึกษาพบว่า นโยบายการปฏิรูปการศึกษาเป็นผลจากการประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ให้มหาวิทยาลัยของรัฐต้องเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัย มีอิสระในการดำเนินงานและมีเสรีภาพทางวิชาการแต่อยู่ภายใต้การควบคุมติดตามของสภามหาวิทยาลัย ส่วนกระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแต่ละแห่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันจะแตกต่างกันบ้างตามภูมิหลังและวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัย ส่วนผลกระทบของการปฏิรูปการศึกษาเกิดจากเจตนาการบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลและผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเชิงรุกและไม่แทรกแซงการปฏิบัติงาน และมีการใช้ทรัพย์สินเพื่อก่อให้เกิดรายได้และการเสาะหากองทุนสนับสนุนมีเอกภาพขององค์กร เป็นเงื่อนไขสำคัญของการนํานโยบายไปปฏิบัติให้เกิดสัมฤทธิผล และสามารถใช้ประโยชน์จากผลงานวิชาการและได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติและสอดคล้องกับสุเมธ แสงนาทร (2547) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่างใน 10 ด้าน คือ ทิศทางของบัณฑิตวิทยาลัย การบริหารจัดการ หลักสูตร การพัฒนาบุคลากร การวิจัยของบัณฑิตศึกษา การบริหารทางวิชาการ หลักสูตรนานาชาติ งานศิลปวัฒนธรรม การประกัน

คุณภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาการ พบว่ากลยุทธ์แต่ละด้านมีกลวิธีดังต่อไปนี้ (1) ด้านนโยบาย บัณฑิตวิทยาลัยต้องร่วมมือกันเพื่อความแข็งแกร่งทางวิชาการของ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง (2) ด้านบริหารจัดการต้องใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งบุคลากร แหล่งข้อมูลทางวิชาการและแหล่งฝึกประสบการณ์ (3) ด้านหลักสูตรต้องพัฒนาหลักสูตรสหสาขาวิชาร่วมกัน (4) ด้านพัฒนาบุคลากรต้องสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาปริญญาเอกเพื่อเพิ่มศักยภาพคณาจารย์ในกลุ่มร่วมกัน (5) ด้านการวิจัยของบัณฑิตศึกษาให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาทำวิทยานิพนธ์เพื่อสร้างนักวิชาการให้ท้องถิ่น (6) ด้านบริการทางวิชาการให้การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นและบริการงานวิจัย (7) ด้านหลักสูตรนานาชาติร่วมกันเปิดสอนหลักสูตรสังคมศาสตร์ภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เน้นกลุ่มประเทศสีกาอินโดจีน (8) ด้านงานศิลปวัฒนธรรมเน้นการส่งเสริมทุนวิจัยเพื่ออนุรักษ์งานศิลปวัฒนธรรมในภาคเหนือตอนล่าง (9) ด้านการประกันคุณภาพ เน้นเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอาจารย์และการประเมินผลอย่างจริงจัง และ (10) ด้านความเป็นเลิศทางวิชาการ เน้นการสร้างผลงานวิจัยของนิสิตปัจจุบันและสำเร็จไปแล้วให้เกิดผลนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างแท้จริง

5. แนวทางการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เห็นควรปรับปรุงเพื่อให้การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ 1) นโยบายควรปรับปรุงให้มีความมั่นคงและเสถียรเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง 2) สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงสมรรถนะของนักศึกษาให้มีคุณภาพทางรัฐประศาสนศาสตร์เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ในส่วนนักศึกษาควรมีผู้นำที่มีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมเพื่อการเรียนการสอนทางและมีวิธีการคิดและมุมมองที่เปิดกว้างในการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์ 4) ควรเพิ่มด้านเนื้อหาของหลักสูตรในรัฐประศาสนศาสตร์ต่อสถาบันที่ศึกษาอยู่ 5) นักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากสถาบันให้ทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนในรัฐประศาสนศาสตร์ 6) สถาบันควรให้ความมั่นใจต่อนักศึกษาว่าสถาบันให้ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ครอบคลุมทุกด้าน 7) สถาบันควรเพิ่มหรือจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการพัฒนาคุณภาพของสถาบันของรัฐประศาสนศาสตร์ 8) สถาบันควรสร้างพฤติกรรมคือการนำเอาแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์มาประยุกต์ใช้ต่อนักศึกษาอย่างเป็นระบบ 9) สถาบันควรมีการพัฒนาความคิดใหม่ ๆ ทางรัฐประศาสนศาสตร์ได้ดีด้วยวิธีการที่จะเรียนรู้ไปพร้อมกันทั้งสถาบัน และนักศึกษา 10) สถาบันควรมีการจัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมในการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์ 11) สถาบันควรปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ การควบคุมดูแลและระบบสาธารณูปโภคให้มีความปลอดภัยสูงขึ้น และ 12) สถาบันที่ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์ที่ดีเป็นสถาบันที่บ่งบอกความเป็นรัฐประศาสนศาสตร์ที่แท้จริง

สรุปในภาพรวมมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างทุกสถาบันควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์สามารถแสดงความคิดเห็นของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ทั้งในแวดวงวิชาการสาขาเดียวกันและสาขาวิชาอื่น ตลอดจนชุมชนทั่วไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีโครงการตำรารัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ทั้งการศึกษาระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเรียนรู้สร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ

จากการที่กล่าวมานี้แม้ว่าการนำนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร ไปปฏิบัติให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในแต่ละขั้นตอนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย แต่ถ้าพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนเดียวกับปัจจัยการนำนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ที่มีผลต่อนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ร่วมกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในภาพรวม พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการนำนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง 5 ปัจจัยแรก คือ

1. การสร้างความสามารถทางปัญญาหมายถึง นักศึกษามีความสามารถจากการเรียนรู้ทางปัญญาของรัฐประศาสนศาสตรในสถาบันการศึกษาได้เป็นอย่างดี รวมถึงได้เพิ่มขีดความสามารถจากการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์ทางรัฐประศาสนศาสตรในสถาบันการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง นโยบายในด้านหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรของสถาบันมีความชัดเจน และนโยบายแผนการเรียนการสอนรัฐประศาสนศาสตรของสถาบันตรงกับความต้องการของนักศึกษา

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารหมายถึง ผู้นำมีการมุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเรียนการสอน มีการสร้างและสานวิสัยทัศน์ในการเรียนการสอน และมีการคิดและเข้าใจเชิงระบบการเรียนการสอนเป็นอย่างดีทางรัฐประศาสนศาสตร

4. อาคารสถานที่และความปลอดภัยหมายถึง ความปลอดภัยที่สถาบันมีการควบคุมดูแลปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภคให้มีความปลอดภัยสูง รวมถึงได้รับบรรยากาศที่ดีของห้องเรียน อาทิ ความสะอาดความร่มรื่น ความสวยงามความปลอดภัย และความสะดวกเป็นอย่างสูง

5. การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเรียนรู้สิ่งใหม่หมายถึง นักศึกษาได้รับการพัฒนาเรียนรู้สิ่งใหม่จากสถาบันอย่างต่อเนื่องทางรัฐประศาสนศาสตรด้วยวิธีการที่จะเรียนรู้ไปพร้อมกันทั้งสถาบันและนักศึกษาตามกรอบแนวทางรัฐประศาสนศาสตรที่มุ่งมั่นสู่

สรุปได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาและนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ได้ดำเนินการตามนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัตินั้นตามตัวชี้วัดทั้ง 16 ตัว ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบายสมรรถนะขององค์กรภาวะผู้นำของผู้บริหารทัศนคติผู้ที่เกี่ยวข้องการสนับสนุนทรัพยากรการสร้างความสามารถทางปัญญาการสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขัน การสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเรียนรู้สิ่งใหม่การบริหารจัดการให้เป็นคนเก่งบุคลากรและการบริหารจัดการอาคารสถานที่และความปลอดภัย ภาพลักษณ์และกระบวนการให้บริการจากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคจังหวัดกลางตอนล่าง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในนำนโยบายการพัฒนา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง ตามแนวทางการขับเคลื่อนตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านนโยบาย

1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โดยต้องกำหนดให้เป็นนโยบายที่ชัดเจน และมีแนวทางในการนำนโยบายดังกล่าวสู่การปฏิบัติ โดยการเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก

1.2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญอย่างมากต่อปัจจัยการจัดหมวดหมู่ความรู้อย่างเป็นระบบ และการเรียนรู้ระดับบุคคล อาทิ จะต้องมีการวิเคราะห์ความรู้ให้ครอบคลุมทุกระดับชั้นการเรียน ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก รวมถึงสถาบันแล้วจึงนำความรู้เหล่านั้นมาจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม

1.3 ผู้บริหารควรมีการพัฒนาองค์ประกอบย่อยของแต่ละปัจจัยให้ครอบคลุมทุกปัจจัย เพื่อให้ได้ความรู้ ทักษะ ความสามารถที่ครอบคลุมรวมขององค์กร แต่การพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตในแต่ละปัจจัยที่แตกต่างกันตามผลการวิจัย ซึ่งดูจากค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.005 ถึง 1.000 โดยทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติขององค์ประกอบ ซึ่งแสดงถึงความแตกต่าง ของการดำเนินการที่มีอยู่แล้ว กับความจำเป็นขององค์ประกอบดังกล่าวในอนาคต

1.4 ผู้บริหารระดับสูงควรมีการพัฒนาการศึกษาในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา โดยสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภท จัดให้มีสถาบันอาชีวศึกษาที่สามารถค้นหาความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในทุกพื้นที่ พัฒนานักศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้เป็นมืออาชีพที่สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหาร การศึกษา และเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

2. ด้านการพัฒนา

2.1 นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตควรมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และปฏิบัติโดยมีการสอดแทรกค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมอย่างสอดคล้องกันอีกทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายชุมชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาชุมชนสังคม

2.2 สร้างทัศนคติและความตระหนักสถานการณ์ประชาคมโลกแก่นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตเพื่อร่วมรับผิดชอบสังคมเพราะสังคมที่ดีมีความสุขย่อมทำให้คนที่อยู่ในสังคมมีความสุขเช่นกัน

2.3 พัฒนาสมรรถนะบุคลากรในทางรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตให้มีองค์ความรู้ในด้านการศึกษานักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตอย่างชัดเจนมีความชำนาญเป็นมืออาชีพซึ่งทำได้โดยการพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษานักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

2.4 ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมมีลักษณะเป็นกิจกรรมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดเห็นของนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตระหว่างสถาบันและรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

2.5 ส่งเสริมให้นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์คิดค้นกิจกรรมทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เป็นประโยชน์ขึ้นเองอีกทั้งสนับสนุนความสำเร็จของกิจกรรมที่มีคุณค่าด้วยการให้รางวัลหรือการประกาศยกย่องชมเชย

2.6 เรียนรู้พฤติกรรมนักศึกษายุคใหม่ Gen-Z เพื่อทำความเข้าใจและปรับงานของนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับพฤติกรรมนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ยุคใหม่ต่อไป

2.7 ปรับระบบการบริหารจัดการนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์เพื่อให้มีการดำเนินงานสู่มาตรฐานสากล

2.8 ควรสำรวจความต้องการบริการและสวัสดิการใหม่ๆที่นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ต้องการเพื่อให้บริการนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้เพิ่มมากขึ้น

3. ด้านการบริหารจัดการ

3.1 ควรมีการวางแผนเพื่อเป็นกระบวนการตัดสินใจล่วงหน้าที่มีความเป็นระบบและต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในการวางแผน

3.2 ควรมีการประเมินและติดตามผลตนเองจากแผนที่ได้วางไว้

3.3 ควรมีการบูรณาการกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนานักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

3.4 ควรมีการใช้ข้อมูลนักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์เพิ่ม จำแนกตามพื้นที่ เช่น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กัณฑ์ธิดา นิลทองคำ. (2553). การจัดการศึกษาระดับดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2552). โรงเรียนสร้างคนมีจิตสาธารณะ. วารสารการศึกษา. 65(3), 17.
- จำเนียร จวงตระกูล. (2550). แนวความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของไทย. วารสารทรัพยากรมนุษย์. 2(2), 12.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559. (2555). การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- รายงานสภาวะการศึกษาไทย. (2550). การแก้ปัญหาและการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบองค์รวม. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2550). ความพยายามในการที่จะเพิ่มงบประมาณเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มากขึ้น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุเมธ แสงนาทร. (2547). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถสิทธิ์ ตันตวิรัชกุล. (2555). สมฤทธิผลของนโยบายการปฏิรูปการศึกษามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.